

En Valeri es va llevar molt d'hora aquell dia. Havia d'anar al mercat a comprar el que li calia per a fer el pa. Es va posar el vestit nou, va agafar alguns diners dels que tenia guardats en un lloc secret de l'armari i allà que se'n va anar.

4

Es va posar a caminar quan el sol estava a punt de sortir. Caminava tan de pressa com podia, que no era gaire. «Ja no estic per a fer aquestes caminades a peu», pensava. «M'hauré de comprar algun mitjà de locomoció que em faci més còmodes els viatges.»

Encara li rondava aquest pensament pel cap, quan va arribar al mercat. Es va acostar a mirar la farina que, com sempre, aquell dia anava una miqueta més cara que la darrera vegada. Després va fer un volt. Va passar per una botiga de bicicletes i s'hi va estar aturat una estona davant de l'aparador. En tornar al mercat, ja no va anar a comprar la farina.

